

СА ХОДОЧАШЋА – ПЕШКЕ ДО ХИЛАНДАРА

Уз Благослов Пароха Љубостињског оца Данијела Стефановића, тројица одважних другара Александар Недељковић из Косовске Митровице, Бојан Симић и Милош Димитријевић из Трстеника, кренули су на ходочашће до манастира Хиландар – „парче неба на земљи“.

Пре поласка на ово поклоничко путовање именованим другарима је од стране манастира Хиландар, одобрено да 1. јула 2019. године могу приступити на Свету Гору. Рачунало се да ће бити потребно нешто мање од 20 дана за пут пешице до овог светог места.

Из тих разлога Александар Недељковић је на пут од 800 километара кренуо у недељу 9. јуна 2019. године из Косовске Митровице, ишао је преко Лепосавића, Копаоника, Луковске Бање и Куршумлије да би у уторак 11. јуна 2019. године био у Прокупљу.

Милош Димитријевић је на поклонички пут од 700 километара кренуо из Трстеника у понедељак 10. јуна 2019. године. Друштво му је на првим километрима правио Бојан Букоровић из Трстеника, који је за овај пут био спречен због пословних обавеза. Иначе Бојан Букоровић је прошле године са Милошем крајем маја и почетком јуна, извео поклонички подухват и за 8 дана пешице заједно стигли до манастира Острог.

Милош је наставио према Крушевцу, да би му се у току дана прикључио Бојан Симић који је током целог пута до крајњег одредишта био од велике помоћи, јер је ауто, којим је пратио ходочаснике, користио за превоз пртљага, набавку јела и пића, а током пешачења и неколико ноћи за спавање. Милош и Бојан су преко Рибара и Малог Јастрепца, 11. јуна 2019. године били такође у Прокупљу, где су се сусрели са Александром и преспавали.

Дана 12. јуна 2019. године, раном зором Милош и Александар су се запутили према Житорађи и Дољевцу да би у смирај дана стигли до предграђа Лесковца. Ту су и заноћили у шатору поред једне бензинске пумпе.

Следећег дана 13. јуна 2019. године на путу кроз Грделичку клисуру дошло је до занимљивог сусрета са Ходочасницима из Источног Сарајева. Иначе ради се о ратним војним инвалидима којима ово није прво ходочашће до Хиландара.

Дивни људи, са веома тешким инвалидитетима и болестима, а опет са челичном вољом за достизање циља који су зацртали. Провели смо више сати са њима у разговору, добили смо савете за даљу маршруту путовања, добили смо скромне поклоне од њих који су нам много значили и разменили смо бројеве телефона, како би били касније у контакту. Све време путовања било је веома топло и сунчано, тако да смо морали у најтоплијем делу дана правити паузе. Тог дана смо стигли до Владичиног Хана.

Тог јутра 14. јуна 2019. године, смо кренули из Владичиног Хана и преко Врања дошли до манастира Прохор Пчињски, где смо веома лепо примљени, поготову када су чули куда смо кренули.

У суботу 15. јуна 2019. године смо на граничном прелазу Прохор Пчињски напустили Србију. На овом као и на свим другим граничним прелазима на путу према Хиландару било је и смешних ситуација, када су службеници граничне

полиције питали зашто смо нас двојица изашли из кола, морали смо да им додатно објашњавамо да ми идемо пешице на Хиландар, нашта су нам они мало у неверици, али са дивљењем пожелели срећан пут.

Пут кроз Македонију је такође био интересантан, трајао је пет дана и водио је преко Кратова, Пробиштипа, Штипа, Струмице и завршио се на Старом Дојрану 20. јуна 2019. године, где је направљена целодневна пауза за одмор и опоравак за предстојећи пут кроз Грчку.

У Грчку смо ушли у јутарњим сатима 21. јуна 2019. године, да би у наредна три дана стигли до Ставроса, 23. јуна 2019.

После два дана одмора и купања у Ставросу кренуло се пут Јерисоса који је био удаљен 47 километара. Следећа два дана смо провели на плажи и кампу близу Олимпијаде, да би у петак 28. јуна 2019. године на Видовдан, свратили на Метох Манастира Хиландара-Каково, где смо преноћили.

Суботу и недељу смо провели у Јерисосу, ишчекујући јутро 01.07.2019. године када ћемо из луке бродом кренути на крајње одредиште.

Дошао је и тај дан, односно то јутро, када је стигао брод и када су нам уручени Диамонтирони за улазак на Свету Гору. Бродом смо стигли до луке манастира Хиландар, а одатле минибусом кроз непрегледна поља винограда и маслињака до Хиландара.

Осећај је непоновљив, душа пуна, јер је остварен циљ због кога се кренуло на овај далек пут. Упознајемо се са кућним редом, присуствујемо службама који се одржавају у манастиру, обедујемо са свештенством манастира и осталим гостима манастира. Упознајемо људе из нашег краја, који су на раду у манастиру.

После ноћења на Хиландару, јутарње молитве и доручка, дати су прилози манастиру зашта се манастир одужио захвалницама, купљени су и драги нам сувенири из манастира.

Обзиром да је било времена успели смо да посетимо још један манастир на Светој Гори-Ватопед, који је на самој обали и који нас је својом грандиозношћу такође одушевио. Такође и ту су дати прилози и купљени сувенири за успомену. Без обзира што смо могли да останемо још који дан, одлучили смо да кренемо назад јер су нас кући жељно ишчекивале наше породице.

Овом приликом ходочасници који су пешице ишли до Хиландара, Александар Недељковић и Милош Димитријевић, још једном се захваљују на несебичној помоћи трећем члану експедиције Бојану Симићу, уз кога им је било лакше да на овом путу препешаче у просеку по 45 километара дневно.

SA HODOČAŠĆA – PEŠKE DO HILANDARA

Uz Blagoslov Paroha Ljubostinjskog oca Danijela Stefanovića, trojica odvažnih drugara Aleksandar Nedeljković iz Kosovske Mitrovice, Bojan Simić i Miloš Dimitrijević iz Trstenika, krenuli su na hodočašće do manastira Hilandar – „parče neba na zemlji“.

Pre polaska na ovo pokloničko putovanje imenovanim drugarima je od strane manastira Hilandar, odobreno da 1. jula 2019. godine mogu pristupiti na Svetu Goru. Računalo se da će biti potrebno nešto manje od 20 dana za put pešice do ovog svetog mesta.

Iz tih razloga Aleksandar Nedeljković je na put od 800 kilometara krenuo u nedelju 9. juna 2019. godine iz Kosovske Mitrovice, išao je preko Leposavića, Kopaonika, Lukovske Banje i Kuršumlije da bi u utorak 11. juna 2019. godine bio u Prokuplju. Miloš Dimitrijević je na poklonički put od 700 kilometara krenuo iz Trstenika u ponedeljak 10. juna 2019. godine. Društvo mu je na prvim kilometrima pravio Bojan Bukorović iz Trstenika, koji je za ovaj put bio sprečen zbog poslovnih obaveza. Inače Bojan Bukorović je prošle godine sa Milošem krajem maja i početkom juna, izveo poklonički poduhvat i za 8 dana pešice zajedno stigli do manastira Ostrog.

Miloš je nastavio prema Kruševcu, da bi mu se u toku dana priključio Bojan Simić koji je tokom celog puta do krajnjeg odredišta bio od velike pomoći, jer je auto, kojim je pratio hodočasnike, koristio za prevoz prtljaga, nabavku jela i pića, a tokom pešačenja i nekoliko noći za spavanje. Miloš i Bojan su preko Ribara i Malog Jastrepca, 11. juna 2019. godine bili takođe u Prokuplju, gde su se susreli sa Aleksandrom i prespavali.

Dana 12. juna 2019. godine, ranom zorom Miloš i Aleksandar su se zaputili prema Žitorađi i Doljevcu da bi u smiraj dana stigli do predgrađa Leskovca. Tu su i zanoćili u šatoru pored jedne benzinske pumpe.

Sledećeg dana 13. juna 2019. godine na putu kroz Grdeličku klisuru došlo je do zanimljivog susreta sa Hodočasnicima iz Istočnog Sarajeva. Inače radi se o ratnim vojnim invalidima kojima ovo nije prvo hodočašće do Hilandara. Divni ljudi, sa veoma teškim invaliditetima i bolestima, a opet sa čeličnom voljom za dostizanje cilja koji su zacrtali. Proveli smo više sati sa njima u razgovoru, dobili smo savete za dalju maršutu putovanja, dobili smo skromne poklone od njih koji su nam mnogo značili i razmenili smo brojeve telefona, kako bi bili kasnije u kontaktu. Sve vreme putovanja bilo je veoma toplo i sunčano, tako da smo morali u najtoplijem delu dana praviti pauze. Tog dana smo stigli do Vladičinog Hana.

Tog jutra 14. juna 2019. godine, smo krenuli iz Vladičinog Hana i preko Vranja došli do manastira Prohor Pčinjski, gde smo veoma lepo primljeni, pogotovu kada su čuli kuda smo krenuli.

U subotu 15. juna 2019. godine smo na graničnom prelazu Prohor Pčinjski napustili Srbiju. Na ovom kao i na svim drugim graničnim prelazima na putu prema Hilandaru bilo je i smešnih situacija, kada su službenici granične policije pitali zašto smo nas dvojica izašli iz kola, morali smo da im dodatno objašnjavamo da mi idemo pešice na Hilandar, našta su nam oni malo u neverici, ali sa divljenjem poželeti srećan put.

Put kroz Makedoniju je takođe bio interesantan, trajao je pet dana i vodio je preko Kratova, Probištipa, Štipa, Strumice i završio se na Starom Dojranu 20. juna 2019. godine, gde je napravljena celodnevna pauza za odmor i oporavak za predstojeći put kroz Grčku.

U Grčku smo ušli u jutarnjim satima 21. juna 2019. godine, da bi u naredna tri dana stigli do Stavrosa, 23. juna 2019.

Posle dva dana odmora i kupanja u Stavrosu krenulo se put Jerisosa koji je bio udaljen 47 kilometara. Sledeća dva dana smo proveli na plaži i kampu blizu Olimpijade, da bi u petak 28. juna 2019. godine na Vidovdan, svratili na Metoh Manastira Hilandara-Kakovo, gde smo prenoćili.

Subotu i nedelju smo proveli u Jerisosu, iščekujući jutro 01.07.2019.godine kada ćemo iz luke brodom krenuti na krajnje odredište.

Došao je i taj dan, odnosno to jutro, kada je stigao brod i kada su nam uručeni Diamontirioni za ulazak na Svetu Goru. Brodom smo stigli do luke manastira Hilandar, a odatle autobusom kroz nepregledna polja vinograda i maslinjaka do Hilandara.

Osećaj je neponovljiv, duša puna, jer je ostvaren cilj zbog koga se krenulo na ovaj dalek put. Upoznajemo se sa kućnim redom, prisustvujemo službama koji se održavaju u manastiru, obedujemo sa sveštenstvom manastira i ostalim gostima manastira. Upoznajemo ljude iz našeg kraja, koji su na radu u manastiru.

Posle noćenja na Hilandaru, jutarnje molitve i doručka, dati su prilozima manastiru za šta se manastir odužio zahvalnicama, kupljeni su i dragi nam suveniri iz manastira.

Obzirom da je bilo vremena uspeli smo da posetimo još jedan manastir na Svetoj Gori-Vatoped, koji je na samoj obali i koji nas je svojom grandioznošću takođe oduševio. Takođe i tu su dati prilozima i kupljeni suveniri za uspomenu.

Bez obzira što smo mogli da ostanemo još koji dan, odlučili smo da krenemo nazad jer su nas kući željno iščekivale naše porodice.

Ovom prilikom hodočasnici koji su pešice išli do Hilandara, Aleksandar Nedeljković i Miloš Dimitrijević, još jednom se zahvaljuju na nesebičnoj pomoći trećem članu ekspedicije Bojanu Simiću, uz koga im je bilo lakše da na ovom putu prepešače u proseku po 45 kilometara dnevno.